

บทโครงร่าง (Story Outline) ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ความรักของอ๊อด” (Love of Odd)

ผู้เขียน: สุทิน ขาวหินฟ้า, film school. โทร.08-9644-1048

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

ความยาวเรื่อง: 3-5 นาที

วัน เดือน ปี: มิถุนายน 2554

แนวคิดของเรื่อง (theme): จะมอบรักให้ใครต้องดูให้ดี

แนวภาพยนตร์ (genre): รัก (Romantic)

ประโยคหลัก (premise): เกิดอะไรขึ้น เมื่ออ๊อด มอบหัวใจ ให้แก่หญิงที่เขาเพิ่งรู้จัก

เรื่องย่อ (synopsis): อ๊อด หนุ่มศิลปินเดี่ยว ผู้มีอารมณ์รัก ฝันอยากได้สาวงามสักคนเป็นแฟน เขาได้มอบหัวใจที่ทำจากแก้วใส สลักรูปดอกกุหลาบ มอบให้สาวงามผู้หนึ่ง แต่กว่าจะสมหวัง เขาต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (plot structure)

องก์ 1

อ๊อด หนุ่มศิลปินเดี่ยวนักฝัน เริ่มมีความรัก เขาบรรจงซื้อหัวใจแก้วใส แล้วนำมาภายในห้องสตูดิโอของเขา เขาลงมือแกะสลักหัวใจแก้วใส ให้เป็นรูปดอกกุหลาบ ลงไปบนหัวใจแก้วใส เสร็จแล้ว ประคองมันไว้ ด้วยหัวใจที่มีความหวังว่า สักวันคงได้พบหญิงที่ถูกใจ เขาเปิดประตู เดินออกจากห้องไป

เขาเดินไปเรื่อยๆ ขณะทีนมือ ก็ประคอง แก้วใสรูปหัวใจ ไว้ในมือ อย่างทะนุถนอม เขาเดินไป ยิ้มไปเหมือนคนเริ่มมีความรัก ผ่านถนน ผ่านต้นไม้

เมื่อมาถึงสวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เขาเดินผ่านสุนัขไป โดยไม่สนใจ แต่สุนัข หันไปมองเขา เขาเดินต่อไป ผ่านเด็กถือลูกโป่ง เด็กหันไปมองเขา ด้วยความฉงน แต่เขาก็ไม่สนใจ

เขาหยุดเดินชั่วคราว เมื่อมองเห็นสาวงามผู้หนึ่ง เดินมาแต่ไกล เขาเดินหน้าต่อไป เพื่อเข้าไปใกล้อีกนิด แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจว่าเขาจะสนใจเธอหรือไม่ ในมือยังประคองหัวใจแก้วใสอยู่

องก์ 2

เขาทำที่เสร็จเดินผ่านสาวงามผู้นั้นไปอย่างช้าๆ พร้อมกับซ้ำเรื่องหางตามองเธอ ดูเหมือนว่าเธอจะยังไม่สนใจเขา แต่พอเธอเดินผ่านไปเพียงสองก้าว เธอก็หันหน้ามามองเขา เธอยิ้มเล็กน้อยให้เขา พร้อมกับหลั่งตาส่งสัญญาณให้

หนุ่มศิลปิน รู้สึกหัวใจพองโต หันหลังกลับไปทางสาวงามผู้นั้น ถึงกับตกตลึง ไม่นึกว่าสาวเจ้าจะตอบรับเขา เขาจึงรีบวิ่งไปตักหน้าเธอ พร้อมกับยื่นหัวใจแก้วใสให้เธอ เธอหยุดเพ่งดูสิ่งที่อยู่ในมือของเขาคู่หนึ่ง

คิดในใจว่าหนุ่มผู้นี้คิดยังไงกับเธอ เธอยิ้มอย่างมีเลศนัย แล้วรีบคว้าหัวใจแก้วใส่มือของเขามาถือไว้ในมือ แล้วอมยิ้มใส่เธออีกครั้ง แล้วค่อยๆ เดินผ่านเขาไป เขายืนขำเรื่องมองเธอไปจนหลุดเฟรม

เขากระโดดโลดเต้น ด้วยความดีใจ และเดินไปพลาง กระโดดไปพลาง จนคนแก่ที่เดินผ่านเขา หันไปมองเขา คิดว่าหนุ่มคนนี้เป็นอะไรไป ลักครู่ ก็รู้สึกเจ็บแปลบที่หัวใจ เขาหยุดเดิน เขามีอกุ๋มที่หน้าอก ตรงหัวใจ ใบหน้ารู้สึกเจ็บปวดอะไรบางอย่าง ขณะที่หันไปมองข้างหลัง

เมื่อรับหัวใจแก้วใสแล้ว หญิงสาวผู้นั้น ก็ถือนมันเดินไปด้วย และหยุดตรงเก้าอี้ม้านั่งหิน แล้วนั่งลงพร้อมกับเอาหัวใจแก้วใสสองตุ้ สงสัยว่ามันทำด้วยอะไร เธอจึงเขย่า แล้วเคาะมันลงพื้นม้านั่งหินสองสามครั้ง

ทำให้หนุ่มสติป็น รู้สึกเจ็บปวดที่หัวใจมากขึ้น เขาเอามือทั้งสอง กุมที่หัวใจ พร้อมกับ กระโดดเป็นปวง ถูกน้ำร้อน เหมือนเจ็บปวดเสียเต็มประดา เขาเข้าใจทางตาไปยังสาวงามผู้นั้น ยังมองเห็นเธอนั่งเคาะหัวใจแก้วใสเล่น บนพื้นม้านั่งหินอยู่เลย แม้จะดูไกลๆ แต่ก็รู้ว่า ถ้าเธอทำอย่างนั้น อีกไม่นาน หัวใจของเขาที่อุทิศให้เธอจนยอมมาเป็นอย่างนี้ ต้องแตกสลายแน่ๆ ยิ่งคิดก็ยิ่งปวดร้าวยิ่งนัก

ไม่ต้องคิดอะไรต่อไปให้เสียเวลาอีกแล้ว ก่อนที่มันจะสลายเกินไป เขารีบลุกขึ้น วิ่งไปที่หญิงสาวผู้นั้นทันที

เมื่อไปถึง เขารีบคุกเข่า ขอร้อง ขอหัวใจแก้วใสของเขาคืน ดุซึ ! ลวดลายดอกกุหลาบ ที่อยู่บนหัวใจเริ่มมีรอยขีดข่วนแล้ว แต่หญิงสาว กลับทำเป็นไม่สนใจ ขูหัวใจแก้วใส สายไปมาอย่าต่อหน้าเขา ก็ยิ่งทำให้เขารู้สึกปวดร้าว ผิดหวัง และแปลกใจว่า ทำไมเธอจึงทำเช่นนั้น เธอถือหัวใจแก้วใสยั่วใส่เขาอีกครั้ง ทำท่าจะขว้างทิ้ง ก็ยิ่งทำให้เขารู้สึกเจ็บปวดและเป็นกังวล แต่เธอกลับหัวเราะชอบใจ

...

ทำให้เขา รู้สึกผิดหวัง และเสียใจ ที่เขาเผลอมอบหัวใจแก้วใส ให้แก่สาวงามผู้นี้ เขาไม่น่าไว้ใจเธอเลย เขาน่าจะได้พบกับหญิงที่ใจดี สวยราวกับนางฟ้า เขาจะได้มอบหัวใจนี้แก่เธอผู้นั้น มันจะทำให้รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้สาวงามราวกับนางฟ้า เป็นคนรัก เขาคิดถูกแล้วที่มอบหัวใจนี้ให้แก่เธอ

...

climax

แต่ภาพที่เขาเห็นขณะนี้ ใบหน้านางฟ้าในภาพนั้น กลายเป็นหน้าหญิงสาวใจร้ายผู้นั่งอยู่เบื้องหน้าเขา

โดยไม่คาดคิด เธอขว้างหัวใจแก้วใส โกลออกไปจนสุดสายตา ทำให้เขาตกตะลึง ขณะที่เธอลบยิ้มเยาะ และหัวเราะด้วยความขบขันอีกครั้ง ในอาการตกตะลึงของเขา

หัวใจแก้วใส ลอยละลือ ไปกลางอากาศ หลุดหายไป

องค์ 3

แทนที่มันจะหล่นลงพื้นที่ไหนสักแห่ง แต่มันกลับหล่นลงไปในกระเป๋าคือของหญิงสาวอีกผู้หนึ่ง พอเหมาะพอดี ราวกับจับวาง แต่ยังไม่รู้ว่าเธอเป็นใคร เขารีบวิ่งไปหาเธอ และหยุดลงข้างหลังเธอ พอเธอหันหน้ามา ทำให้เขาตกตะลึง เพราะใบหน้าของเธอ เหมือนกับภavnางฟ้าในฝันเมื่อสักครู่นี้ เธอรู้สึกแปลกใจว่า

อะไรหล่นใส่กระเป๋ เธอจึงหยิบหัวใจแก้วใส ขึ้นมาถือไว้ในมือ หนุ่มศิลปินนักฝัน ยื่นมือออกไป เพื่อขอหัวใจแก้วใสของเขาคืน เธอก็ยื่นมันส่งใส่มือเขา ด้วยท่าทางแปลกๆ เคอะเขินเล็กน้อย

เขายับเข้าไปใกล้เธออีกนิด พร้อมกับมองไปที่รูปดอกกุหลาบ แล้วมองหน้าเธอ เธอยิ้มเล็กๆ บนริมฝีปาก ทำให้เขายิ้มอย่างมีความสุขขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เขาตัดสินใจ ยื่นหัวใจแก้วใส่นั้น ให้หญิงสาวผู้นั้น เธอรับมันไว้ด้วยความเขินอาย แล้วยิ้มหวาน

ปรากฏว่า พวกเขาทั้งสอง ยืนสนทนากัน อยู่ใจกลางสวนสาธารณะ โดยไม่มีใครเลย.

จบ.